

usaglig form for informationssøgning, som der slet ikke er hjemmel til.

Det er derfor, jeg siger, at jeg sådan set mener, at en række af de problemstillinger, der trækkes frem, er afklaret allerede med den eksisterende lovgivning og med den teknologi og de regler, som jeg for et øjeblik siden gjorde rede for.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig klar over, at medarbejderen ikke vil have en legitim adgang til at søge oplysninger fra det sociale område, hvis vedkommende søger om noget på det tekniske område. Men det, vi har spurgt til, og som vi endnu ikke helt har kunnet få overblik over eller få svar på fra ministeren, er, hvordan man forestiller sig det rent praktisk. Hvis medarbejderen i borgerservicecenteret skal have adgang til de forskellige registre for at kunne svare både dem, der vil spørge om noget teknisk, og dem, der vil spørge om noget socialt, hvordan sikrer man sig så, at medarbejderen kun kan gå ind, når det er relevant, og når der er en legitim adgang? Er det ved borgerens samtykke med en digital signatur? Er det ved at skulle ringe op et sted og få et samtykke? Er det ved at skrive ned hver gang, hvorfor det var nødvendigt at gå ind? Hvordan forestiller man sig helt konkret at vi sikrer, at medarbejderen kun går ind, når det er relevant?

Vi ved, at der ligger den der store nysgerrighed, og at der er en risiko for misbrug, og vi ønsker den størst mulige beskyttelse i forhold til de følsomme oplysninger.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men så er vi ovre i en diskussion, der handler om, hvad balancepunktet mellem tillid og kontrol er, og hvordan man kan ibrugtage moderne teknologi og logningssystemer m.v. Den diskussion tager jeg også gerne, for så er vi allerede kommet et skridt videre, så er vi nemlig kommet det skridt videre, at man nu ikke længere – kan man sige – beklikker regeringens motiver, altså forsøger at sælge det billede, at vi slet ikke kerer os om det her. Det gør vi.

Jeg har bare en grundlæggende anden indfaldsvinkel. Vi kan som eksempel tage en medarbejder i en enhed ude i kommunen, der er dedikeret den her opgave, for hvem det er en kernekompetence at betjene borgerne med en flæthed af opgavetyper; når det ved lov er reguleret,

hvordan man skal håndtere de personfølsomme oplysninger, og når man ved hjælp af moderne teknologi kan sikre sig, at man logger de træk, der er på det, så er min naturlige reaktion ikke den at sige, at så vil vedkommende nok i øvrigt bare for nyfigenhedens skyld, eller hvad det nu kunne være, almindelig nysgerrighed, sidde og surfe i de der registre. Det er altså ikke min indfaldsvinkel.

Men jeg kan forstå, at den form for tillid, jeg her nærer til de offentligt ansatte, deler jeg ikke fuldt ud med fru Line Barfod, og derfor må vi jo så også i udvalgsarbejdet se på, hvordan den tillid kan krydres med kontrol af fornødent omfang, sådan at fru Line Barfod også ender op med at kunne se perspektivet i det her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 66: Forslag til lov om ændring af lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark. (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Jeg skal ikke tage meget af Folketingets tid.

Der er tale om en tilpasning, sådan at regionerne får samme muligheder, som amterne har i dag, for lånoptagelse i det, vi i daglig tale kalder Kommunekredit, og derfor er det en konse-